

bus a Fide dissentire, & (quod peius est,) idem conantur efficere multis locis, in quibus quidem Aristotelem possent non sine magna etiam probabilitate pro se de interpretari; cum praesertim uiri grauiissimi Aristotelis sententiam eam esse aperte testentur: In quo sane de ipso Aristotele, cui sanere se putant, male merentur, cum sic eum a uera ad falsam sententiam absit abutit, & cognit facisse dicere, uel inuitum, in rebus etiam grauiissimis errare turpissime. Quid quod ex hac grauiori, frequenti, pro Aristotele contra Fidem, & ueritatem concertatione, grauia quedam incommoda accidunt, & Christiano uiro indigna, & omnino non ferenda? primum enim, nihil prodest, obest autem plurimum temere extitare tantum contra Fidem aduersarium, eumque summo studio contra illam armare, & ad eam oppugnandam omnibus rebus iuuare. Deinde perique, cum audiunt uerum quid esse secundum Aristotelem, id omnino intelligunt, quid est, secundum Philosophiam: immo secundum omnium optimam (quam esse putant Aristotelis) Philosophiam: & quod Aristoteles sensit, id credunt esse naturali rationi ac lumini consentaneum; atque ideo sic disputantes, quantum in ipsis est idem illud Concilij decretum per imprudentiam euertunt, quod credant, rationi, & lumini naturali fidem aduersari. Illud autem incommode uel grauissimum est, cum enim contra Fidem docent aliquid sensisse Aristotelem, id sic confirmarentur untur argumentis, ut ipsi quoque contra fidem cum Aristotele sentire uideantur; presertim cum que pro Fide, & ueritate adduci possunt, ea summo studio conentur disoluere, ut Aristoteles sententiam tueantur; quod sane plurimum Fidei, & ueritati obesse constat, cum eius argumenta & rationes infirmari, frangique uideantur. Illi, illi, inquam, immortali laude digni censendi sunt, & de Fide orthodoxa, deque Aristotele ipso benemeriti, qui ex magna probabilitum opinionum, atque explicationum Aristotelis uarietate, eam potissimum diligunt, ac tuentur, que cum Fide congruit, eamque; profusa uirili parte probabiliorē reddere conantur, atque ubi Aristoteles à Fidei disciplina abhorruit, curant non solum rationibus naturalibus, sed alijs eiusdem dictis, atque decretis ipsammet ueritatem ostendere: ut quamvis in uno, aut altero loco ea senserit, que rejiciantur; tamen appareat reliquam ei us doctrinam fidei, & ueritati esse maxime consonam.

Nec longe dissimile disputandi genus est, Hoc Theologos asserere, illud philosophos; Hoc Latinos Philosophos, illud Graecos, uel Arabes. Nam; ut omittamus falsum hoc sāpe esse commentum, hos ut Trouincis, nationibus, linguis, ita opinionibus dissidere; In hoc disputandi genere latet uenenum, cum per Theologos ipsam Theologiam, fidem, & religionem, per philosophos ipsam philosophiam facile quiuis intelligat: & uidelicet per Latinos philosophos D. thomam, ceteros que theologos intelligi uolunt: quibus cū m alijs opponuntur, & eisdem anteferuntur, in contemptum non solum ipsos Theologos Authores, (quod graue malum est) sed etiam Theologiam ipsam abducunt, & nudam ei, diuinque lumi-